

„Hospodine, kdo smí pobývat v tvém stanu, kdo smí bydlet na tvé svaté hoře? Ten, kdo žije bezúhonně, ten, kdo jedná spravedlivě, ten, kdo ze srdce zastává pravdu.“ /Žalm 15, 1-2/

Kazatel 3, 1-8

Kazatel 5, 1b

Lukáš 10, 38-42

Marie a Marta

Když čekáme vzácnou návštěvu, přátele, příbuzné, s kterými se vidíme jen občas, většinou se na setkání s nimi připravíme. Uvaříme či upečeme něco dobrého, přichystáme vše tak, abychom je pohostili a zároveň se jim mohli věnovat, povídat si s nimi, naslouchat jim. Ale co když přijdou nečekaně? Čemu dáme přednost?

V našem dnešním evangeliu Ježíš prochází nejmenovanou vesnicí a do svého domu ho zve Marta. Žena velmi iniciativní, aktivní, která chce, aby se Ježíš u ní cítil dobře. Plně přijímá povinnosti hostitelky těch, kteří sedí s Ježíšem u stolu. Podle toho, jak byla vytížená, můžeme usuzovat, že s Ježíšem přišli do jejího domu i učedníci. Pro Martu představuje Ježíš váženého člověka, nejlepšího z lidí. Chce mu posloužit jako tomu nejvýznamnějšímu hostu u svého stolu. Řečtina používá pro službu u stolu slovo DIAKONIA – konkrétní služba lásky a pomoci potřebnému člověku.

Marta vidí svůj způsob přijímání Ježíše jako jediný správný a tím víc jí musí rozčilovat Marie, která pokojně (v očích Marty asi líně) sedí u nohou Ježíše, „zírá“ na něho a naslouchá jeho slovům. U nohou učitelů zákona sedávali jejich žáci. Toto právo bylo vyhrazeno pouze mužům. Žádný rabín by nesnesl, aby jeho žákem byla žena. Ježíš se však za to na Marii nezlobí. Právě naopak – u nohou Ježíšových padají všechny předsudky a rozdíly mezi lidmi.

Ježíš se nezlobí ani na Martu. Ona mu slouží a to je také správné. Vždyť Ježíš je ten, který přišel lidem sloužit a vede k tomu všechny své učedníky. V opravdové službě však nesmí být pocit hořkosti a prosazování sama sebe. Opravdová služba Bohu může být jen v radosti. A aby člověk mohl sloužit v radosti, potřebuje nejprve od Pána Boha načerpat. Musíme být nejprve sami obdarováni Bohem, abychom měli z čeho dávat.

Proto si Marie vybrala dobře. Rozpoznala, že právě teď je ta chvíle, kdy má sedět u Ježíšových nohou a naslouchat. Teď může načerpat z Božího slova, teď může přijímat.

Kéž bychom se také my nechali Bohem obdarovat. Bůh nám říká – jsem tady a jsem tu pro tebe. My se však často od slyšení Božího slova ženeme do vlastních aktivit a činností, které pokládáme za důležitější.

Dnešní evangelijní text neodsuzuje Martu ani neoslavuje Marii. Konec konců byla to právě Marta, kdo Ježíše pozval do svého domu. Bez její aktivity by Ježíš vešel jinam a Marie by neměla možnost sedět u jeho nohou. Marie zase poznala v Ježíšovi nejen vzácného člověka, ale také Pána a Spasitele a pochopila, že teď je čas naslouchání. Je obohacena Ježíšovým poselstvím a nasycena jeho slovem. Může vstát a v radosti jít sloužit potřebným bližním. A my – po bohoslužbách, nasyceni Božím slovem, chlebem i vínem - se můžeme přidat k ní. Amen.

/Slovo na neděli 17. července 2022 Dana Kalivodová/